65ste Jaargang No. 5322 — DAGBLAD — Dinsdag 20 Januari 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Baruch geeft richtlijnen voor het economische herstel van de wereld

Weder stakingen in het Roergebied

Ondergrondse Beweging in Frankrijk ontdekt

ROND DE COMMUNISTISCH — SOCIALISTISCHE ALLIANTIE.

De Italiaanse socialistische partij, aldus John P. McKnight, heeft haar 26ste nationale congres gehouden, teneinde te beslissen of de partij haar een jaar oude alliantie met de communisten zou voortzetten of niet. Dit is van vitaal belang voor de communisten, die met de parlementaire verkiezingen in April a.s. aan de macht hopen te komen. De communistische leider Palmiro Togliatti voerde een pleidooi voor 700 delegaten voor het behoud van het verdrag van een gemeenschappelijke actie.

Togliatti kreeg een ovatie toen hij de begrotingsboodschap van de communistische partij voorlas, doch toen hij beweerde, dat de toekomstige strijd voor de democratie en voor de arbeiders afhing van de communistisch-socialistische eenheid in April as., ontving hij slechts een applaus pro forma.

In een poging om het socialistische wantrouwen in de communistische partij, welke ontstaan is door de recente aanvallen dier partij op de regering van De Gasperi weg te nemen, verklaarde Togliatti dat zijn partij in het geheel geen plannen beraamt om een revolutie uit te lokken. Hij zeide: „Wij gaan de verkiezingen tegemoet en wij hopen de overwinning te behalen."

De secretaris-generaal der socialisten Lelio Basso en zijn uitvoerend comité zijn vastbesloten het verdrag te hernieuwen. Men verwacht dat Basso, hedenmiddag in een formeel rapport aan het congres de nadruk zou leggen op het feit, dat indien de eenheid nu verbroken wordt, het een nederlaag in April zal betekenen. Niettegenstaande dit is Ivan Matteo Lombardo voornemens een aanval te doen op de vernieuwing van het verdrag. Hij noemt dit een zelfmoord voor de socialisten.

Lombardo is een vooraanstaand zakenman en een hoogstaande figuur in het zakenleven van Italië. Hij was lid van de commissie, die naar Washington is gegaan. Reeds verleden jaar heeft Lombardo zich verzet tegen dit verbindingsverdrag, zeggende dat de socialisten hierdoor een loutere afdeling zullen vormen van de communistische partij. Hij vraagt daarom een verbreking van het verdrag, of een splitsing van de partij.

Dit vijfdaags congres wordt bijgewoond door vertegenwoordigers uit Australië, België, Bulgarije, Tsjechoslowakije, Frankrijk, Nederland en Spanje, Polen alsmede door Hongarije.

Lange ovaties werden gehouden toen de begroetingsbrieven van de socialistische partijen in Spanje en Griekenland werden voorgelezen.

De Bulgaarse delegaat Neykoff was erg scherp in zijn bewoordingen, toen hij de politiek van Truman en het Marshallplan aanviel. Hij noemde dit „een nobel masker voor he Yankee imperialisme".

Guy Mollet van de Franse socialistische partij, die fel tegen het communisme gekant is, bracht grote beroering in de zaal, toen hij verklaarde, dat de Franse socialistische partij, welke hij vertegenwoordigd dezelfde mening heeft over de Russische communisten als over het Amerikaans imperialisme. Hij werd toegejuicht toen hij deze verklaring aflegde, doch de Italiaanse socialistische leider Pietro Nenni wees erop, dat Italië zich buiten alle blokvorming zal houden. Mollet zeide, dat geheel Frankrijk zich achter de socialistische partij schaart.

TWEEDE STAKING IN HET ROERGEBIED.

Tweeduizend arbeiders te Essen maakten bekend, dat zij het werk neerleggen in protest tegen de voedselrantsoenen en wegens het gebrek aan kleding.

Dit is de tweede staking in 24 uren in de Britse zone, nadat het onrustig werd na een kalme weekeinde. Gisteren staakten de tramarbeiders te Keulen.

De communistische minister voor wederopbouw Paul zou in de namiddag de arbeiders te Essen toespreken. Elders in het Roergebied is het rustig, alhoewel verschillende arbeidersbonden bijeenkomsten belegden ter bespreking van het voedselprobleem.

GRIEKSE REBELLEN VALLEN AAN.

Een telegram uit Patras meldt, dat ongeveer duizend guerrillas, komende van de berg Ghiona, Zaterdagavond Lidorki in het Zuiden van Centraal Griekenland.

Het plaatselijk garnizoen gesteund door bewapende dorpelingen boden een hardnekkige tegenstand en slaagde erin de aanvallers te verdrijven en brachten hen hevige verliezen toe.

DEVALUATIE VAN HET POND?

De parlementaire secretaris van de Engelse schatkist, William Whiteley, heeft verklaard dat er geen aanduidingen zijn dat de regering van Engeland de huidige valuta zal veranderen. Zaterdagmorgen zeide hij in een rede: „Op een goede morgen zullen de hamsteraars opstaan en bemerken dat hun schat waardeloos is geworden." Een zegsman van zijn bureau zeide dat hij deze verklaring heeft afgelegd in de hoop dat het mocht dienen ter bevordering van het sparen in tegenstelling tot het hamsteren. Zijn rede was in ieder geval niet officieel.

Deze rede van Whiteley kwam binnen de week nadat er op de beurs geruchten de ronde deden, volgens welke de regering in overweging heeft genomen, om de pond te doen devalueren.

OF HET WEDEROPBOUWPLAN OF HET LEGER.

De staatssecretaris van het leger in de Verenigde Staten zeide gisteren in het comité voor buitenlandse aangelegenheden in de Senaat, dat het tegengestelde van een Europees wederopbouwplan was de dienstplicht. Hij legde deze verklaring af in antwoord op vragen, die gesteld werden door de voorzitter Vandenberg, de Republikeinse afgevaardigde van Michigan en door de Republikeinse senator Lodge van Massachusetts. Als gij het wederopbouwplan niet wilt aannemen, dan moet de begroting voor het leger in grote mate en wel onmiddellijk verhoogd worden. Het leger moet uitgebreid worden door de toetreding van vrijwilligers, dat wel betwijfeld zal moeten worden of door op een of andere wijze een verplichte dienst in te stellen.

De staatssecretaris van verdediging Forrestal zeide in het comité voor buitenlandse aangelegenheden van het Huis, dat het doel van het wederopbouwplan voor Europa is de oorlog tegen te houden en moet daarnaast niet gezien worden als gericht tegen een of andere natie in het bijzonder. Noch dit herstelprogramma noch onze nationale verdediging zijn bedoeld als een bedreiging tegen een of andere natie of hebben tot doel een of andere natie in bedwang te houden of dienen tot het beheersen van een groep van naties.

FRANSE ONDERGRONDSE BEWEGINGEN.

De Franse pers meldt, dat de politie drie ondergrondse bewegingen ontdekte, die over het gehele land zich uitstrekten. Zij werkten voor een gezamenlijke staatsgreep om een anti-communistische regering te vestigen.

De drie organisaties zouden een gecombineerd directoraat hebben, dat buiten het land zijn zetel had. Men gelooft te Luzern in Zwitserland. De berichten kwamen vlak na verschillende arrestaties, die plaats hadden ten gevolge van een poging om met een valscherm voorraden neer te laten nabij St. Amand, waar een groep personen op wacht stond. De groep had een vrachtauto bij zich en het vliegtuig cirkelde erboven. Voordat de politie er bij was, waren de vogels gevlogen. Twee van de drie organisaties zijn onderscheidenlijk bekend als het getrouwe Franse leger, de A.F.L., en als de anticommunistische groep R.A.C. of M.A.C., terwijl de derde organisatie niet geidentificeerd kon worden. Men zegt, dat de R.A.C. het hoofdkwartier heeft in het massieve centrale gedeelte van Frankrijk, waarbij St. Amand behoort. De A.F.L. wordt beschreven als thuishorend in een ongenoemd gedeelte van Oost Frankrijk, waarschijnlijk Elzas Lotharingen. De ongeidentificeerde derde groep zou actief zijn in het Westen, dat wordt uitgelegd als zijnde Bretagne en Venlee. Tezamen vormen deze groepen de zwarte maquis. Zij zouden een blauw plan hebben, waarin sprake is van een onmiddellijke tegenactie in geval van een burgeroorlog in Frankrijk. De aanhangers zouden gerecruteerd zijn uit de vroegere fascistische beweging van Jacques Doriot de Franse Volkspartij, uit het oorlogslegioen van de Franse vrijwilligers tegen het Bolsjewisme, uit de troepen van Vichy en uit de Duitse Waffen Schutzstaffel, een buitenlands corps. De drie aanhoudingen van onlangs in de streek van Belfort en Montbelliard hadden betrekking op leden van de A.F.L. De politie deelde niet mede op welke beschuldigingen zij gearresteerd werden. Men zegt, dat twee aanhangers van Vichy, die verdwenen, zich nabij Luzern bevinden en belast zijn met het directoriaat, dat de leiding heeft over de drie bewegingen. Het zijn de journalist Horace de Carbuccia en damiraal G. H. Auphan. Men zegt, dat Auphan in het bezit is van een met de hand geschreven brief van maarschalk Pétain, waarin hij aangesteld is tot opvolger van Pétain als hoofd van de Franse Staat, een titel, die Pétain in Vichy had. Zoals men weet, zit Pétain levenslang gevangen op het eiland D'yeu.

DE TOESTAND IN PALESTINA.

Joden vielen Arabische dorpen aan en doodden vijf Arabieren, terwijl er een massabegrafenis plaats had van 35 leden van de Hagana met inbegrip van een Noordamerikaanse student, die afgelopen Vrijdag gedood werden door Arabieren. In de havenstad Haifa vochten joodse en Arabische havenarbeiders op de overvolle kaden. Een lopen tot 901. Een Arabische vrouw uit Egypte en haar twaalfjarig dochtertje werden gistermiddag gedood, toen Joden in een voorbijsnellende vrachtwagen een bom wierpen in het Arabische dorp Sarafand el Amr nabij de luchthaven Lydda. Zij schoten bovendien op de dorpelingen. Twee andere Arabieren werden gedood en zes gewond tijdens een geweergevecht nabij Tamara. Arabieren vielen een convooi aan, dat van Jerusalem naar Tel Aviv reed. De 35 leden van de Hagana werden begraven te Kfar Etzion, een Joodse nederzetting in de heuvelen van Judea ten Zuiden van Bethlehem. Drie Britse pantserwagens en Britse troepen hielden de wacht tijdens de plechtigheid. Een Joodse eregarde stond langs het massagraf opgesteld.

ZAL MAC KENZIE AFTREDEN?

Volgens politieke kringen te Ottawa verwacht men dat Mac Kenzie King, Minister-president van Canada, morgenavond zijn aftreden bekend zal maken. Reeds in 1945 heeft MacKenzie verklaard dat hij het volgend jaar bij de algemene verkiezingen niet meer aan het hoofd van zijn partij zal staan. Als zijn opvolger wordt genoemd Louis St. Laurent, die in 1941 Minister van Justitie werd en thans als Minister van Buitenlandse Zaken fungeert.

ONDER REGERINGSCONTROLE.

Volgens de Journal of Commerce zal waarschijnlijk de gehele Amerikaanse export naar alle landen van de wereld onder regeringscontrole worden gesteld evenals met ingang van 1 Maart alle verschepingen naar Europa.

het nieuws van vandaag

In Frankrijk heeft men het bestaan ontdekt van drie ondergrondse bewegingen, die zich tezamen verenigd hebben onder een directoraat, dat gevestigd schijnt te zijn in Zwitserland. Uit de samenstellende delen is duidelijk op te maken, dat het een zeer anti-communistische groep is met een fascistische inslag en waarschijnlijk verbonden met Duitse naziekringen. De zaak werd ontdekt toen verleden week in de buurt van St. Amand een vliegtuig trachtte voorraden, bestaande uit wapens, af te werpen. De ondergrondse scheen zich voor te bereiden op een tegenrevolutie in geval de communisten zouden trachten zich meester te maken van de regering. Of de Franse regering in staat zal zijn deze beweging uit te roeien, valt te bezien. Af te wachten is of de regering genoeg te weten krijgt om daartoe te kunnen overgaan. Aan het hoofd van het directoraat staat iemand, die de opvolger zou geweest zijn van maarschalk Pétain, indien deze te Vichy gestorven zou zijn.

In de Verenigde Staten wordt druk gestreden om het Marshallplan. De Republikeinen trachten met alle kracht het plan te veranderen. Zij willen belastingverlaging en geen verdere maatregelen tegen inflatie. Baruch, een adviseur van verschillende presidenten, gaf gisteren zijn mening over de wereldtoestand. Hij liet het niet bij zijn oordeel, maar gaf de maatregelen aan om orde te brengen in de komende chaos en om een uitgebreid offensief te openen voor de weredvrede. Zijn plannen zijn bijkans nog ingrijpender dan het Marshallplan en betekent een nauwe aaneensluiting van alle landen ter wereld, behalve Rusland en zijn satellieten, die natuurlijk zeker niet mede zullen doen, alhoewel de gelegenheid er toe bestaat.

In het Heilig Land loopt het aantal doden naar de 1000 en een oplossing om een einde te maken aan de strijd der twee volksgroepen is niet in het zicht. Alles wijst er op, dat de haat hoger op zal laaien en dat het eerst goed beginnen gaat als de Britten het land verlaten zullen hebben. Van de internationale politiemacht is nog niets naders bekend. De kleine landen worden gepolst of zij eventueel troepen daartoe zullen afstaan. Dit kan in ieder land afzonderlijk nog heel wat aanleiding geven tot politieke moeilijkheden.

In Djokja zijn alreeds moeilijkheden naar aanleiding van de gesloten overeenkomst op de Renville. Het gaat over de souvereiniteit van de NederlandsIndische regering. Djokja meent, dat het nu reeds buitenlandse verdragen kan afsluiten, terwijl Nederlandse kringen verklaren, dat dit in strijd is met de overeenkomst. Hoe het zij. Er is weer verschil van mening en het wordt steeds moeilijker om deze chaos meester te worden.

Federatie van Suriname en Curacao?

Voor de P.C.J.-zender hield Mr. D. Huurman achtereenvolgens op Zaterdag 10 en 17 Januari de volgende toespraak onder de titel 'Federatie van Suriname en Curaçao'. Mr. Huurman heeft geruime tijd geleden in dit Gebiedsdeel gewoond en heeft steeds de belangstelling voor dit deel van het Koninkrijk behouden. Hij heeft zich steeds geïnteresseerd voor de staatkundige verhoudingen in de West. Mede onder invloed van de federatieve houdingen in Brits West Indië ontwierp bij een schets voor een eventueel nauwere samenwerking tussen Curaçao en Suriname.

Wij ontveinzen ons niet, dat men tegen zijn denkbeelden allerlei bezwaren kan koesteren, maar geven toch gaarne het woord aan de Heer Huurman, omdat wij hier te doen hebben met een Nederlander, die, gedreven door niets anders dan zijn liefde voor de West, tot deze conceptie van het nieuwe West-Indië is gekomen. Aan de lezers laten wij geheel het oordeel over.

Gelijk U bekend zal zijn hebben de Brits West-Indische Volkeren, dit zijn de volkeren van Brits Guyana in het uiterste zuidoosten van het Brits Caraïbische gebied, tot en met de bewoners van Brits Honduras, het uiterste westelijke deel van de Britse Caraïbische landstreek, in September/October 1947 in Montego Bay op Jamaica vergaderd en beraadslaagd over een nauwe staatkundige samenwerking.

Gijlieden, die zo nabij deze Britse territoiren woont, hebt ongetwijfeld kennis genomen van hetgeen de Britse Regering heeft voorgesteld nopens een federatief staatsverband, waarin bedoelde Britse staatsdelen zich zouden kunnen voegen.

Gij zult dan weten, dat het hoofdmotief voor deze „closer association" is de overweging, dat in de huidige wereld gemeenschappen van 200.000 of minder zielen geen onafhankelijke rol kunnen spelen, in internationale discussies. Wil men — aldus de Britse Minister Creech Jones — komen tot een behoorlijk zelfbestuur, wil men sterk genoeg zijn om weerstand te bieden aan economische en culturele druk en wil men een eigen politiek formuleren en doorvoeren, dan is een groter gemeenschap noodzakelijk.

Ik moet ervan afzien met U na te gaan in hoeverre de Britse voorstellen voor Nederlands West-Indië navolgenswaard zijn. Ik bepaal mij er slechts toe er nogmaals de klemtoon op te leggen, dat in de Britse gedachtengang kleine bestuursgemeenschappen niet in tel zijn.

En voorts, dat Groot Britannië met betrekking tot haar Caraïbische staatsdelen de mening is toegedaan, dat in een federatie de mogelijkheid van groter invloed ligt besloten.

Geheel anders dan deze Britse politiek is die, welke de Staten van Curaçao voeren. Deze immers hebben hun afgevaardigden naar de Rijksconferentie de opdracht gegeven om voor alles te bepleiten de losmaking van Aruba uit het staatkundig verband, waarin dit eiland verkeert met de overige Nederlandse Antillen.

Hier wordt dus gevolgd een neiging, tegengesteld aan die van samengaan, of wel een neiging tot versnippering. Zulk een versnippering komt aan macht en aan invloed niet ten goede.

Ik meen, dat een staatkundige structuur van Nederlands West-Indië mogelijk is, waarbij tegemoetgekomen wordt aan de neiging tot zelfstandigheid van de onderscheidene delen van West-Indië, en toch een versnippering van krachten kan worden tegengegaan.

Ik heb hierbij op het oog een staatsregeling, waarbij aan Aruba, en aan Curaçao tezamen met Bonaire, en aan de drie Bovenwindse eilanden gezamenlijk, de volle gelegenheid geboden wordt hun interne aangelegenheden in volledige autonomie te regelen, doch daarbij het grote geheel niet uit zijn verband gerukt wordt.

Dit grote geheel behoeft dan niet slechts te zijn de eilandengroep, bekend als de Nederlandse Antillen, doch zou kunnen zijn de totaliteit van Antillen en Suriname tezamen.

Evenals de Britse Regering heeft voorgesteld een zeker samengaan van alle Britse Caraïbische landstreken, waarbij aan ieder dier landstreken wordt voorbehouden het recht om zijn eigen belangen te behartigen, stel ik voor een samengaan, of, om een vreemd woord te gebruiken: een federatie van de Antillen en Suriname.

Ik zal pogen in enkele trekken voor U te schetsen het staatkundig gebouw, waarin Suriname en de Nederlandse Antillen gezamenlijk een onderzoek zouden kunnen vinden. Wanneer de Nederlandse staatsrechtbeoefenaar zich zet tot het overdenken van een staatkundig systeem, waarin autonome onderdelen naast elkaar staan en toch deel uitmaken van een groter geheel, dan ligt een weldoordacht en welbeproefd rechtssysteem ter vergelijking voor hem gereed. Ik doel hierbij op de Nederlandse wetgeving van Provinciale Wet, van Gemeentewet en van soortgelijke wetten meer.

Meen nu niet, luisteraars, dat ik van Aruba of van Paramaribo een Nederlandse Gemeente zal maken. Het doel van mijn vergelijking met de zogenaamde „organieke wetten" van het Nederlands staatssysteem is slechts om dit syseem toe te passen op het hogere niveau waarop de verhoudingen in de toekomstige Nederlands Indonesische Unie liggen. In deze Unie zullen Nederland en de Verenigde Staten van Indonesië als gelijkberechtigde autonome staten naast elkaar verbonden zijn en in die verhouding zal West-Indië haar plaats moeten vinden.

Wanneer ik dus de organieke verhoudingen, zoals de Nederlandse wetgeving die kent, toepas op de verhouding van West-Indië tot Nederland, dan is dat niet een regeling tussen de West enerzijds en Nederland als Koninkrijk in Europa anderzijds, doch is het een regeling tussen het autonome Nederlands West-Indië en het Koninkrijk als deel van de Nederlands-Indonesische Unie.

Allereerst bepaal ik mij tot West-Indië en wil ik met U bezien hoe de autonomie van de West geregeld kan worden. Op relatief dezelfde wijze als in Nederland geregeld is de verhouding van de Gemeente tot de Provincie, en van de Provincie tot het Rijk, stel ik voor te maken een staatsregeling, welke kent

Recht tot het Hart

Het godsdienstig leven der vrouw, is van grote invloed op de maatschappij.

een aantal autonome delen, waarin de West verdeeld wordt, en welke delen in hoger organiek verband één geheel vormen. Dit grote West-Indische geheel zal dan weer in een organieke verhouding staan tot Nederland, dit laatste dus te verstaan tot Nederland als deelgenoot van de Nederlands-Indonesische Unie.

Laat ons thans eerst die West-Indische delen een staatsrechtelijke titulatuur geven. Wat zoudt Ge ervan denken, indien wij Curaçao tezamen met Bonaire, en Aruba, en de drie Bovenwindse Eilanden, en de vier, vijf of meer delen, waarin Suriname gesplitst zal kunnen worden: Provincies niet in Europees Nederlands staatsverband, doch in Nederlands-Indonesisch Rijksverband. Deze West-Indische Provincies in organiek, of in federatief verband samengevoegd, en vormende het geheel van wat tot dusver Curaçao (of de Nederlandse Antillen) en Suriname geheten zijn, stel ik U voor te noemen het „Gewest" Nederlands West-Indië. Wij hebben hiermede betitelingen, welke ons niet vreemd in de oren klinken, en welke een uitwerking van de onderlinge verhoudingen vergemakkelijken. Het Gewest Nederlands West-Indië bestaat dus uit een aantal autonome Provincies.

Autonomie — Ge weet het — is de bevoegdheid van het regelen en besturen van de huishouding van die Provincies.

Deze regelende en besturende bevoegdheid wil ik, op voetspoor van de Nederlandse wetgeving, leggen in handen van de Commissaris en de, gekozen, Provinciale Staten.

Ge ziet hier dus verrijzen een figuur, die ik Commissaris noem. Ik vrees een ogenblik, dat ik hiermede verliezen zal de aandacht van de Antillanen, die immers in hun bijdrage voor het wetsontwerp tot voorlopige herziening van de thans bestaande staatsregeling de besturende en uitvoerende macht gelegd willen zien in handen van een College van Algemeen Bestuur.

De ruimte ontbreekt mij op dit punt nader in te gaan; slechts wil ik opmerken, dat men, staatsrechtelijk sprekende, zich moeilijk een bestuursorganisatie kan voorstellen, waarin niet aan het hoofd der bestuursgemeenschap een centrale figuur staat. Het komt er slechts op aan, welke bevoegdheid die centrale figuur heeft.

Deze, te benoemen, Commissaris behoeft volstrekt niet te zijn een dictator — om eens aan te halen de woorden van het rapport De la Try Ellis. Evenmin als de Koning van Engeland, of de President van Frankrijk dictatoren zijn, zal de Commissaris van de West-Indische Provincie een dictator kunnen zijn. Immers: hij zal in zijn bestuur worden bijgestaan door twee, drie of meer „Raden" — ik vind het woord „minister" wel wat zwaar klinken — welke raden verantwoordelijk zijn aan de, geheel gekozen, volksvertegenwoordiging. Deze volksvertegenwoordiging stel ik U voor te noemen de „Provinciale Staten". Het zijn deze Provinciale Staten, die goedkeuren of afwijzen de wetsvoorstellen welke de Commissaris, die tevens Voorzitter van de Provinciale Staten zal zijn, tezamen met de verantwoordelijke raden aan hun voorleggen.

In enkele pennestreken staat hier dus voor U hoe de autonomie West-Indische Provincies hun interne belangen zullen regelen: er bestaat een geheel gekozen volksvertegenwoordiging, die zelfs haar verantwoordelijke raden kiest.

Het lijkt mij aan te bevelen, om deze raden te kiezen uit de leden van de Provinciale Staten.

Deze Provinciale Staten hebben het laatste woord in de vaststelling van die maatregelen van wetgevende aard, waarnaar de bevolking van de Provincie zich te gedragen heeft.

Aldus bestaat een aantal West-Indische bestuursorganisaties — de West-Indische Provincies — die ieder hun eigen zaken naar eigen inzicht bestieren. Doch volstrekt autonoom is niemand in deze wereld. De gewone burger is, in zijn autonomie, beperkt tengevolge van het feit, dat hij leeft in een samenleving met anderen en moet ontzien de belangen van zijn medeburgers. Ditzelfde geldt zelfs voor de grote Souvereine Staten, die hun autonomie, hun souvereiniteit, slechts mogen uitoefenen zonder te zeer in conflict te geraken met hun mede-souvereine Staten; vandaar de organisatie in de Verenigde Naties en de Veiligheidsraad.

Er moet dus een toezicht zijn op de autonomie van de West-Indische Provincies, al ware het alleen maar om te voorkomen, dat deze provincies elkaars belangen in de wielen rijden.

Ook bij de bestiering van het Gewest zal de vornaamste plaats moeten worden ingeruimd aan een gekozen volksvertegenwoordiging, eveneens te kiezen door de kiesgerechtigde inwoners van Antillen en Suriname. Aan deze volksvertegenwoordiging zou ik de naam van Gewestelijke Staten willen geven.

Evenals de Provincie zal ook het Gewest een centraal hoofd moeten hebben, aan wie ik de titel van Gouverneur toedenk. En wederom bind ik U, op het hart hierbij niet te denken aan een functionaris, die alle macht of althans de uiteindelijke macht heeft, doch aan een bestuurder, die, gelijk een Constitutioneel Vorst of een Constitutioneel President, het rustige, veelal on-politieke, blijvende rustpunt van het bestuursgezag is.

Naast deze Gouverneur staan een aantal verantwoordelijke regeerders, die ik ook weer niet „ministers" wil noemen, doch die bijvoorbeeld „gedelegeerden" zouden kunnen worden genaamd. Deze gedelegeerden zijn verantwoording schuldig aan de Gewestelijke Staten, hetgeen zeggen wil, dat zij moeten aftreden, indien de Gewestelijke Staten zich niet met hun beleid kunnen verenigen. Ook bij deze gedelegeerden stel ik voor, dat zij benoemd worden door en uit de leden van de Gewestelijke Staten. Ik doe dit in navolging van bijvoorbeeld de Britse Regering, waar de leden van het Kabinet, de Ministers dus, tevens lid moeten zijn van het Parlement.

Mijn gedachte hierbij is deze, dat de besten van de bevolking zich voor het actieve bestuur behoren te interesseren en zich dus candidaat doen stellen voor het Wetgevend Lichaam; en dat het Kiezerscorps, zich uitsprekende over de te verkiezen vertegenwoordigers, tevens wete dat uit die vertegenwoordigers hun toekomstige Regering zal worden gevormd.

De Gouverneur, die door de Kroon als Hoofd van de Nederlands-Indonesische Unie benoemd wordt, zal in voortdurend en nauw contact met de Volksvertegenwoordiging moeten staan, weshalve ook hij, gelijk de Commissaris van de West-Indische Provincie, voorzitter zal zijn van de Gewestelijke Staten. De Gouverneur zit dus voor, de gedelegeerden vergaderen mede, en gezamenlijk overleggen zij in en met de Gewestelijke Staten over de belangen van het Gewest.

Welke zijn nu de belangen van het Gewest, of, om het wederom in staatsrechtelijke woorden te zeggen: wat is het bestuur en de huishouding van het Gewest?

Ik kan het ook anders stellen en mij afvragen: waar houdt de huishouding van de West-Indische Provincie op en waar begint de huishouding van het Gewest Nederlands West-Indië? Het antwoord valt niet gemakkelijk te geven. Het zal voor een groot deel afhangen van de staatkundige ontwikkeling, welke zich in West-Indië zal voltrekken, indien op basis van mijn voorstellen tot een nadere regeling van het staatsbestel zal worden overgegaan.

Ik wil echter enkele voorbeelden geven, waaruit moge blijken in welke richting ik denk. Het vaststellen van een Zeeschepenwet of van een Aanvaringswet zal behoren tot de bevoegdheid van de Gewestelijke Staten; het vaststellen van een loodsreglement of van een verordening nopens het verkeer in de haven en nopens havengelden zal staan ter beoordeling van de Provinciale Staten. Zo zal ook het besluit tot het aanleggen of verbeteren van een haven genomen worden door de Provinciale Staten, in welker Provincie die havenwerken nodig zijn. Een ander voorbeeld: het vaststellen van een Mijnwet en van een Boswet acht ik de taak van de Gewestelijke Staten te zijn. Het verlenen van concessies op mijnbouwkundig gebied of concessies voor houtkap noem ik de taak van de Provinciale Staten. Met deze voorbeelden heb ik, naar ik vertrouw, U enigszins duidelijk gemaakt op welk gebied de Provinciale Staten haar wetgevende en besturende taak zal vinden en waar het Gewest die taak moet zoeken.

Ik kan het ook anders en algemener zeggen: de Gewestelijke Staten treden daar op, waar de macht van de kleine tekort zou schieten en waar het van belang zou zijn voor de bevolkingen van geheel Nederlands West-Indië, indien een groter lichaam, dat uiteraard meer aanzien en meer invloed en meer macht heeft, de wetgevende handen ineen zal slaan.

Naast deze taak van besturend huishoudelijk gewestelijk belang heb ik aan de Gewestelijke Staten een verdere taak toegedacht. Ik zeide U reeds, dat elke autonomie, hoe verstrekkend en absoluut deze is, nimmer geheel absoluut is. Om niet te theoretisch te worden en om dicht bij huis te blijven zeg ik het aldus, dat de Provincies bij de regeling van hetgeen hun staatsrechtelijke huishouding is, niet mogen treden in hetgeen van gewestelijk belang is of in hetgeen van algemeen belang der Nederlands-Indonesische Unie is.

Duidelijkheidshalve het voorgaande nog eens in andere woorden weergevende stel ik dus voor, dat de Gewestelijke Staten optreden als toezichthoudend orgaan van de Provinciale Staten, teneinde ervoor te waken, dat de Provincies geen dingen doen, waarmede zij komen, hetzij in strijd met het belang van hun medeprovincies, hetzij in strijd met de belangen van geheel Nederlands West-Indië, hetzij in strijd met de belangen van het Grote Geheel, d.i. van de Nederlands Indonesische Unie.

Ik wil niet betwijfelen, dat U er in het algemeen mede accoord kunt gaan, dat een controle op de autonomie aanvaardbaar is. Wij zien dit, in kleiner verband, ook in Nederland, waar een contrôle op de autonomie van de Gemeenten en op de autonomie van de Provincies bestaat. Nu is het voordeel van mijn voorstellen, dat deze noodzakelijke contrôle in eerste instantie wordt uitgeoefend door Uw eigen mensen, die zitting hebben in een Lichaam, dat door U zelven wordt gekozen en uit lieden bestaat, die in Uw Landstreek thuis behoren.

Ik sprak hierboven reeds van verordeningen van de Provinciale Staten, welke in strijd zouden zijn met het algemeen belang van de Nederlands Indonesische Unie. Zulk een strijd kan ook voorkomen in de verordeningen die zijn de besluiten, van de Gewestelijke Staten. Het orgaan, dat daartegen moet waken, is de Gouverneur. Naast mede-bestuurders van het Gewest is de Gouverneur vertegenwoordiger van de Nederlands Indonesische Unie. Als zodanig is hij verantwoording schuldig aan de Kroon, die, zoals Ge weet, het Hoofd is van die Unie. De Gouverneur draagt zulke strijdige verordeningen aan de Kroon ter vernietiging voor.

Ik ben mij bewust, dat ik hierbij betreed een tot dusver in nevelen gehuld terrein: de staatkundige constructie van de Nederlands Indonesische Unie. Het komt mij evenwel voor, dat — wil deze Unie een reëel staatkundig wezen zijn — dezelve organen moet hebben welke de gemeenschappelijke Unie-belangen regelen en behartigen. De overeenkomst van Linggadjati spreekt dan ook van zulke organen.

De onderwerpen, welke deze Unie-organen zullen regelen vinden wij in artikel 7, lid 3 der overeenkomst van Linggadjati. Het zijn de samenwerking inzake buitenlandse betrekkingen, defensie, voor zover nodig financiën, alsmede onderwerpen van economische en culturele aard.

Het opsommen van deze algemene unionistische belangen geeft mij de gelegenheid tot het afleggen van rekening en verantwoording, waarom ik als vernietigingsgrond van de Gewestelijke verordeningen slechts strijd met het algemeen belang van de Nederlands-Indonesische Unie heb genoemd. Ik kan mij namelijk bij een volledige autonomie van Nederlands West-Indië bezwaarlijk nog andere onderwerpen voor de geest halen, die niet zouden behoren tot de invloedssfeer van de West-Indische bestuursorganen.

Zeer in het kort en zeer oppervlakkig gezegd meen ik de toekomstige constructie aldus te mogen zien, dat Nederland enerzijds en de Verenigde Staten van Indonesië anderzijds in Unieverband verbonden zullen zijn en dat West-Indië daarbij niet ondergeschikt aan Nederland, doch nevengeschikt met Nederland van die Une deel zal uitmaken. Het zijn daarbij dezelfde belangen, welke Nederland en de Verenigde Staten van Indonesië verbinden: welke ook de band tussen Nederland en de West zullen vormen.

Indien dit goedgekeurd en aanvaard wordt, volgt daaruit logischerwijze, dat het slechts vorenbedoelde Algemene Unionistische belangen zijn, welke buiten de bevoegdheid van de Gewestelijke Staten liggen. Tenslotte zie ik nog een derde taak voor de Gewestelijke Staten. Ook hierbij kom ik op voorshands zeer nevelig terrein. Deze derde taak zou namelijk kunnen betreffende vertegenwoordiging van West-Indië in het Rijksparlement.

Minister Jonkman heeft op 17 December 1947 in de Tweede Kamer gezegd, dat de oorspronkelijke gedacht aan een Rijksparlement waarschijnlijk prijs gegeven zal worden en dat de onderlinge band tussen de Rijksdelen slechts zal bestaan uit samenkomsten der Ministers van de samenstellende Rijksdelen. Mocht evenwel toch een Rijksparlement ontstaan, dan lijkt het mij de derde taak van de Gewestelijke Staten te zijn om uit hun midden te kiezen en af te vaardigen de vertegenwoordigers van West-Indië in dat Rijksparlement.

Deze statenleden immers zijn gekozen door de kiezers van het gehele Gewest, hebben tot taak het behartigen van de belangen van het gehele Gewest, en kennen de wensen van het gehele Gewest. Kortom: zij zijn de bij uitstek geschikte personen om uit hun midden te benoemen de afvaardiging van die Rijksgenoten, die in het Rijksparlement zullen opkomen voor de belangen van het Gewest Nederlands West-Indië.

Per K. L. M. naar Nederland

door

Ad. Versney.

„Wilt U geen biertje hebben", aldus de steward tot een der passagiers en men zou zich even goed kunnen wanen op het boventerras van hotel „Americano", in plaats van in een K.L.M.-constellation op 10.000 voet hoogte, die met een snelheid van maar „eventjes" 450 km per uur zich een weg baant door de avondlijke duisternis.

En in het gezoem der motoren, horen we het triomfgezang van de immer voortschrijdende techniek. Afstanden van duizenden kilometers verschrompelen tot niets en een uitstapje van Hato naar Amsterdam, levert al evenmin bezwaren op als een dagreisje van de Amsterdammer naar familie in Maastricht.

Ziet U, dat is het wonder van de techniek.

Precies een dag later dan oorspronkelijk was vastgesteld, nam de „Arnhem" Donderdag zijn aanloopje en om 11.35 uur had de constellation zich van Curaçaose bodem losgewerkt.

Het was een feëriek gezicht de „krakers" met hun glimmende gloeikoppen onder het vliegtuig te zien wegschieten.

De eeuwige vlam lekte nog immer, echter zij het minder dreigend op zo'n grote hoogte, de lichtjes van Willemstad tinkelden en knipperden vrolijk, alsof zij ons nog de beste groeten wilden toezenden. Maar dan diepe duisternis, rondom het geraas, hier en daar een verloren lichtje, dat op leven duidt. Wellicht een schip, dat op de oceaan dobbert. Even daarna wees pater Brada naar beneden en de passagiers — twaalf in getal — zagen de conturen van veel lichtjes en strepen, n.l. Trujillo op Santo Domingo. Het was op 20.000 voet hoogte, dat de KLM stewardes C. D. Wegner, met een vrolijke glimlach op haar gezicht, haar eerste indruk over Curaçao weggaf. Zij was er nog nooit geweest, het was haar eerste vlucht naar Willemstad en haar enthousiasme over Curaçao spreekt boekdelen.

Opgetogen was zij over de gezellige drukte in de straten. Men had haar veel verteld over dit eiland, in haar verwachtingen is zij niet teleurgesteld. De Piscaderabaai, (schilderachtig noemde zij het), het Chinees restaurant, de drukke handel op de Ruyterkade, de Koningin Emmabrug, zij raakte er niet over uitgepraat.

En het kon niet anders, ook haar jong meisjeshart werd gefascineerd door de rijke winkelvoorraad aan textiel. En horloges, om er van te smullen.

„Wat vond ik het jammer, dat ik maar twaalf Curaçaose guldens had".

Hoger stijgt het vliegtuig, steeds hoger, de maan tegemoet. De temperatuur daalt, maar blijft dragelijk. Er wordt een aperatief geoffreerd — K.L.M. service met 450 km. snelheid — dan gaat men ter ruste.

Dan de volgende dag half zeven een eigenaardige gewaarwording. Nu zien we de wolken niet boven ons, maar onder ons. Een dik schapenvacht, kroezelig, die licht rood gekleurd is, ten teken dat de dageraad begint aan te breken.

Dichters zouden in verheffende taal dit schoon natuurtafereel hebben bezongen, wij kunnen slechts zwijgen. Stom verbaasd, verwonderd over zo veel pracht.

Het is Vrijdachochtend, 7.45 Curaçaose tijd, toen we beneden ons land ontdekten.

Amerika, land van onbegrensde mogelijkheden, New-York, gevangen in de boeien van Koning Olaf.

Wij zien beneden ons de bruggen, de fabrieken, natuurlijk in miniatuur uitgave.

Een blokkendoos, maar wij zien ook de auto's als witte mieren traag over het asfalt kruipen. Een lang zwart lint, een trein kruipt voort.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Por un amor" 7 en 9 pm.

ROXY: „You can't fool your wife" 7 en 9 pm.

CINELANDIA: „A night of adventure" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 25 Januari as. waargenomen door Zuster Poel, Leonard B. Smithplein 36, tel. 2372.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 23 Januari as. worden waargenomen door: Botica Juliana (Punda), Julianaplein No. 6, tel. 2400 en door Botica Del Pueblo (Otrabanda), Bredestraat 82, tel. 2218.

CUROM:

Dinsdag: 18.30 Uitzending voor de kleintjes (N.); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Medische causerie door Dr. Hartz; 20 Nieuws; 20.15 Kamermuziek; 20.45 Master's Music Room; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Metropoleprogramma; 21.55 Het voornaamste nieuws.

Woensdag: 12 Programma-overzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuten met Maquelito Valdes.

ingezonden
buiten verantwoordelijkheid der Redactie

Open Brief aan Statenlid Henny Eman

Er waait geen wind voor hem, die geen bepaalde haven heeft om naar toe te zeilen

Montagne: Essais (1580)

Verleden jaar vertrok onze Autonomie-Commissie uit de Staten naar Nederland; de leuze was „autonomie" voor het gebiedsdeel Curaçao, waarbij Aruba een **zelfstandigheid** in gebiedsdeelverband werd gegarandeerd. In plaats van zelf naar Nederland te gaan, stuurde Gij, Henny Eman, uw zoon, en deze werd door vaderlief ter conferentie bijna als een weerloos schaap ter slachtbank geleid. Wie kan zich niet de bewuste telegrammen herinneren, de z.g. „dolkstoot in de rug", de autonomie-commissie desavouerende, welk laatste telegram wijselijk door den Voorzitter en andere leden ter conferentie „geseponeerd" werd?

Het is onuitwisbaar in onze politieke analen gegrift, dat **autonomie voor het gebiedsdeel** leuze en strijdkreet was. Zowel als bij de besprekingen met de leden der Parlementaire Commissie als in uw rede ter Statenvergadering van de 29ste Mei 1947, was bij U, Henny Eman, **autonomie** schering en inslag.

Op de 23ste Juni 1947, bij het bezoek der departementale commissie, bestaande uit de heren Friedericy, Bot en Lijsen, gedurende een bespreking in het Raadhuis te Oranjestad, verklaarde landraad A. Eman, „dat hij nog steeds de mening is toegedaan als indertijd door de autonomie-commissie naar voren gebracht."

Maar toen kwam de bekende vergadering in de Flamingo-Room te Oranjestad, waar Uw voorstel **geen** meerderheid kon vinden: alsof er niets besproken en gebeurd was, veranderd gij de strijdkreet, en het embleem toont **staatsrechtelijke scheiding van Curaçao;** Aruba los van Curaçao, rechtstreeks onder de Kroon. Hoe en op welke manier? Elders worden wetten ontworpen door instanties en commissies, **gekozen en benoemd** uit parlement, senaat, provinciale staten, waterschappen gemeenteraden enz. De kosten hieraan verbonden worden betaald en verhaald direct of indirect uit een post op de begroting of van het budget.

Henny Eman en consorten echter slaan spijkers met koppen: zonder blikken of blozen wordt besloten over te gaan tot de volgende maatregel, welke van Aruba een hof van Eden zal maken; **„dat wij twee deskundigen"** zullen laten overkomen uit holland, om in overleg **met ons,** een bestuurstelsel of constitutie te ontwerpen.

Beste Eman, bij de Gratie van Wien zijt Gij gebombardeerd tot formateur ener nieuwe constitutie voor de gemeenschap Aruba? Wij vragen ons af, wie bedoeld gij met **wij en ons?** Wie zal voor deze rekeningen voor verleende diensten moeten opdraaien?

Betreft het hier een Chartered Company voor de exploitatie van het eiland Aruba? Een wederopstanding der Heren XIX of een Naamloze Vennootschap der Heren Eman & Co?

Hoe zal de op te richten „Arubaanse Bank" aan gouddekking komen, hoe zal de pot-verdeling van het pensioenfonds plaats vinden?

Welke beeltenis zal uiteindelijk onze nationale munt en postzegel versieren? Moeten de Lago Oil Co. de K.L.M. en Arend Petroleum Mij. nieuwe contracten en concessies afsluiten met de bonzen van Aruba Libre? Wat omtrent alle lopende verbintenissen met en van het Gebiedsdeel Curaçao?

Zal uw blad „El Regulador" wegens „verleende diensten ten tijde der onderdrukking" door de Arubaanse Junta tot Staatscourant worden geproclameerd?

De politieke en economische bakens zijn zowel bij ons als bij onze buren in het Caraibische gebied zeer veranderd. De gehele wereld, alle **omliggende republieken** zijn bezig hun beste krachten te wijden om tot betere samenwerking, tot betere resultaten voor een nationale economie te komen: zie o.a. het werk der Caraibische Commissie, het werkprogram der Rockefeller Foundation, de UNO, de conferentie te Rio de Janeiro.

Het wordt heus niet onder stoelen en banken geschoven, waarom de Venezolaanse regering en de Rockefeller Foundation honderden millioenen in landbouw, veeteelt en industrie steken, landverhuizers en vreemd kapitaal uitnodigen. De verlegging van een gedeelte der petroleum-industrie naar het Midden-Oosten zal spoediger dan vele optimisten willen toegeven, een fait accompli kunnen zijn. Vermindering der olie productie in Venezuela en uitbreiding der raffineerderijen daar zal onherroepelijk en terugslag betekenen voor de economische welvaart van het gebiedsdeel Curaçao.

Uiterste zuinigheid en het vormen van een **weerstands**fonds om mogelijke schokken op te vangen blijft gebiedend; wacht U ervoor om een kind met een waterhoofd te forceren.

Dat wij nu **decentralisatie van bestuur** eisen is niet gebaseerd op voordeel of bezuiniging; integendeel, de staatsuitgaven voor Aruba zowel als voor Curaçao zullen sterk stijgen, maar de evolutie welke Aruba heeft doorgemaakt, namelijk hare verheffing van een „blote onder horigheid van het Hoofd Eiland Curaçao" tot een gemeenschap, welke met rasse schreden vooruitgaat, en zelfs Curaçao naar de kroon streeft, maakt zulks **gebiedend, afgezien de kosten hieraan verbonden.**

In een der laatst gehouden Statenvergaderingen was een brief van Z. E. de Gouverneur gericht aan de Staten ingekomen, waarin o.m. werd medegedeeld, dat Aruba gedurende de jaren 1942-1946 ongeveer 47 millioen gulden heeft opgebracht; dat hiervan op Aruba zelf ongeveer 17 millioen was uitbetaald, verder 20 millioen gulden voor uitgaven gedaan op Curaçao ten bate van Aruba en Aruba's bijdrage voor de armlastige eilanden in dit gebiedsdeel; dat betekend dat ongeveer 10 millioen gulden in de Curaçaose brandkast zijn beland, en dat **Aruba niet** is gegeven wat het rechtshalve toekomt. Evenwel zijn opgemerkt, dat ook de laatste 10 millioen een globaal bedrag zijn, en geen objectief beeld vormen.

De de door U gepropageerde nota van **dertig millioen gulden overschot** is om te beginnen in het schrijven van Z. E. de Gouverneur van Curaçao gereduceerd tot Tien **millioen of minder;** dit bewijst dat Uw propaganda middelen voor de massa kiezers misleidend is.

Wenst gij werkelijk een verbetering voor wat betreft de financiële huishouding der eilanden, strijdt met ons voor **decentralisatie** zo spoedig mogelijk, maar niet voor staatsrechtelijke scheiding op de lange baan. **Niets** belet de Landvoogd, om per 1 Februari een aanvang te maken met de decentralisatie.

Al uw artikelen in uw cultureel blad „El Regulador" ten spijt, strijden wij voor een **spoedige ver doorgevoerde decentralisatie,** waarbij Aruba een **financiële en Administratieve zelfstandigheid** wordt gewaarborgd; dit zal een garantie zijn, dat een financieel beleid zoals geopenbaard is door Z. E. de Gouverneur in zijn schrijven aan de Staten, **zich in de toekomst niet kan herhalen.**

Onze leuze **was, is en blijft decentralisatie.**

Een laatste vraag: Past het systeem van een Kroon-Vertegenwoordiger **met een veto-recht** wel in Uw geprojecteerd bestuursstelsel op een democratische basis van Vox Populi, Vox Dei? Waarom niet eens debatteren?

Nu zijn wij gekomen tot Uw notariële acte bestemd voor Hare Majesteit Koningin Wilhelmina, en wens ik het volgende op te merken:

Na zes maanden van ongekende campagne, door middel van strooibiljetten, demonstraties en volksfeest met muziekcorps, rustverstoring door loudspeakers tot laat in de nacht... gratis verstrekking van een zekere vloeistof in blikken of demijohns, vrij vervoer, vage beloften, onjuiste voorstelling van zaken, en zelfs verkapte bedreigingen, wat hebt gij Henny Eman en uw Afscheidings-Commissie bereikt???

Volgens mededelingen in uw eigen blad El Regulador hebt gij ongeveer fls. 25.000 uitgegeven, grotendeels uit eigen zak, en zijt alsnog genegen gelden in ontvangst te nemen, om de kosten der campagne voor **vrijwillige** wensuitingen van de 95% der bevolking van Aruba te bekostigen. Nauwelijks 2200 handtekeningen hebt gij kunnen verzamelen uit een kiezerskorps van ongeveer 6900 zielen.

Ongeveer 2200 handtekeningen tegen de schikkelijke prijs van ongeveer fls. 25.000.—, in een door U gehouden en door niemand gecontroleerd plebisciet.

Beschouwd gij de overige 4800 kiezers als nul en gener waarde? Mogen uw Afscheidings-voorstanders de toekomst van het Arubaanse gemenebest domineren? Vertegenwoordigd Gij en Uw vazallen de 45.000 inwoners van Aruba?

Het is zeer te betwijfelen of om 22000 ondertekenaars in een **behoorlijke geheime verkiezing of stemming** hun stem voor „afscheiding" zouden hebben gegeven: **Nu** zijn zij verplicht geweest in een **openbare** vergadering **direct ja te zeggen;** men moet hierbij bedenken, dat velen in een **afhankelijke positie verkeren,** bovendien, dat op vele avond-vergaderingen het nodige elixer al werkende was.

Uw gesproken en geschreven woord op vergaderingen en in uw cultureel blad El Regulador luidt: De voorstaanders der afscheiding op Aruba beschouwen hen die tegen afscheiding zijn **als verraders van Aruba;** opdat niemand verzuime te tekenen, **zodat een Arubaan geen wraak neemt op een andere Arubaan.** (Pa ningun no keda atras, esta pa Arubiano na venga otro Arubiano).

J. G. A. Van Aggelen.

Wereldnieuws

BERNARD BARUCH VOOR DE SENAAT.

Voor het comité voor Buitenlandse Zaken in de Senaat getuigde Bernard Baruch in het voordeel van het Marshallplan en verklaarde hij, dat men Europa niet slechts met dollars alleen kon redden en hij stelde een program voor. Hij deed een beroep op Amerika om alle niet ruwe materialen ter wereld, die niet op normale wijze verhandeld worden, op te kopen. Baruch, die de adviseur was van presidenten gedurende beide wereldoorlogen, onthulde een deel van zijn program, welk op de Verengide Staten van Noord-Amerika zelf slaat. Hij noemde verschillende punten op: a) in ruil tegen garantie van levering aan de boeren een verzekerde prijs geven voor hun oogst in de komende drie jaren; b) stabiele lonen vaststellen; c) het terugbrengen van de overwinstbelasting tot 50% van het oorlogspeil; d) het voortzetten van het toezicht op de huurprijs; e) de reductie op de belasting voor twee jaar uitstellen; f) alle niet noodzakelijke publieke werkzaamheden uitschakelen; g) meer tijd en geld besteden aan het bouwen van huizen, scholen en hospitalen, die noodzakelijk zijn; h) het vestigen van een bezuinigingscomité uit het Congres, dat de uitgaven van de regering zal besnoeien; i) het opvoeren van de productie.

Als toevoeging legde Baruch het volgend uitgebreid program voor ter bestrijding van de inflatie en ter reconstructie der wereld.

Ten eerste: De Verenigde Staten van Noord-Amerika moeten klaar staan om alle niet aan verderf onderhevige ruwe materialen, waar ter wereld ook en van wie het mocht zijn, voor de komende vijf jaren op te kopen. Voornamelijk die materialen, welke op geen normale handelsmarkt verhandeld kunnen worden.

Ten tweede: De huidige macht van de president inzake het heffen van tarieven voor de komende drie jaren uit te breiden.

Ten derde: De landen van Europa — zoveel als daartoe genegen zijn — moeten zich vrijwillig binden aan een politieke, economische en verdedigingsunie onder leiding van de Uno. Dit brengt met zich mede, dat de handelstarieven onderling verlaagd zullen worden.

Ten vierde: De Verenigde Staten en alle landen, die er aan mededoen, zullen wederkerig garant staan voor elk agressie. Met garanderen wordt bedoeld een formele verplichting om ten strijde te gaan teneinde elke aanval op een dezer landen af te slaan.

Ten vijfde: De Europese naties moeten zich organiseren om alle productieve middelen, die het werelddeel hun geeft, te benutten.

Ten zesde: Er moet standvastigheid gegeven worden aan de Europese valuta's en er moet een realistische koers vastgesteld worden.

Ten zevende: In ons land moet een vredesactie van twee jaren gevoerd worden voor de opvoering van de productie, gelijk wij een oorlogsproductie hadden. Zoals wij voor de oorlog met lange werkdagen en overtijd gewerkt hebben, zo moeten wij nu ook voor de vrede werken. Wij mogen de productie niet de nek omdraaien.

Ten achtste: In verband met deze vredesproductie moet er over het gehele land een anti-inflatie-program worden uitgevoerd.

Ten negende: Alle vooroorlogse en onder de oorlog ontstane schulden moeten op realistische wijze vereffend worden.

Ten tiende: Engeland en anderen moeten hun rijkspreferenties gedurende drie jaren uitstellen.

Ten elfde: Het vormen van een algemene „vredesstaf", die de strategie van het Amerikaanse vredesprogramma over de gehele aardbol moet leiden.

Baruch zeide, dat zijn voorgestelde „algemene vredesstaf" een blijvend lichaam moet zijn. Dit lichaam moet de noden der verschillende landen van Europa afwegen tegen die van China en de Latijns-Amerikaanse landen. Het is van groot belang dat wij een groep mensen in dienst hebben, die ons precies op de hoogte houden van de noodzakelijke behoeften om de vrede in en tussen de verschillende landen te behouden. Hierdoor zal het Amerikaanse volk zowel geestelijk als psysiek, economisch en militairistisch voorbereid zijn om deze hulpverlening 10e% te doen slagen.

Voorts wees Baruch nog op het feit, dat Amerika zich niet met de aangelegenheden betreffende de industrie der Europese naties mag bemoeien, indien zij dit niet wensen. Verder is Baruch ook voorstander, dat het Marshall plan geadministreerd wordt door een enkele persoon, die dan verantwoording verschuldigd is aan de president en aan de staatssecretaris voor wat betreft de buitenlandse poitiek. Andere groepen zijn weer voorstander van een commissie van acht man.

COMMUNISTISCHE POGINGEN.

Uit Nanking bericht een pro-regerings bron dat de communisten weder gepoogd hebben, om bases op te richten op Shantung. Op de noordkust hebben rode strijdkrachten zich verzameld, teneinde aanvallen te doen op Weihaiwei en Chacyuang. Ook andere havensteden lopen gevaar.

OOK CHINEZEN KUNNEN DEMONSTREREN.

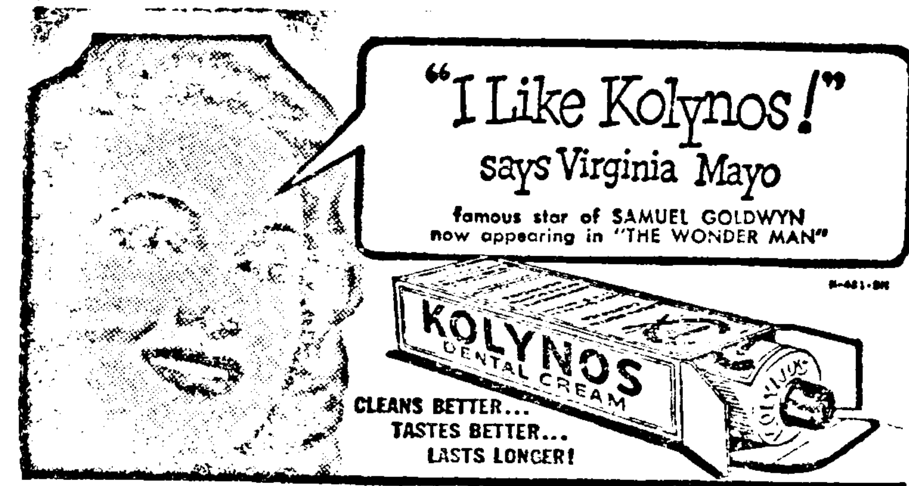
Het veroordelen van twee Chinezen te Hongkong tot gevangenisstraf, heeft tot anti-Britse demonstraties in Centraal China geleid. Te Canton werden Britse consulaire gebouwen en het Reuterkantoor in brand gestoken en geheel vernield.

CHARO - BEWONERS STAAN VERBAASD.

De bewoners van Charo stonden erg verbaasd, toen zij dezer dagen zagen, hoe een pracht van een weg geopend werd, die de hoofdweg rond het Schottegat met Demacor verbindt.

Hun verbazing sloeg niet op het feit dat deze weg tot stand is gekomen, doch op het feit dat zij lang, inderdaad erg lang, zitten te wachten op fatsoenlijke wegen op Charo. Het is werkelijk te verwonderen, dat de bewoners van Charo weder op tactvolle wijze door het gouvernement in de steek worden gelaten. Amper is er een stad verrezen op Damacor, alwaar bijna alleen Europeanen wonen, of de D.O.W. zag de kans om prachtige wegen aan te leggen ter gerieve van deze mensen. Waarom moet Charo, alwaar de wegen niet slechts slecht, doch zelfs gevaarlijk zijn, steeds blijven wachten? Waarom niet eerst op Charo die eerder bestond de wegen aangelegd en later op het nieuwe Damacor? Hier geeft het gouvernement weder aanleiding om het bevoorrechtingssysteem duidelijk waar te nemen. Het is weinig tactisch en zeker niet rechtvaardig.

Met dank aan God geven wij kennis van de geboorte van onze zoon

ELLERY RUDOLF

St. Elisabeth Hospitaal
19 - 1 - 48

A. C. Quast
A. Quast - Fijpers

C.R.K.S.V. „JONG HOLLAND"

OPROEPING tot de Algemene Jaarlijkse Ledenvergadering te houden op Dinsdag 27 Januari 1948 om 7.30 uur 's avonds in het lokaal van „CLUB SAN TARCISIO" (Parochie Sta. Familia)

AGENDA

Opening

1. Jaarverslag door den Voorzitter. 2. Notulen vorige Algemene Jaarlijkse Ledenvergadering door den Secretaris. 3. Jaarverslag van den Penningmeester. 4. Verslag van de Kas-Commissie. 5. Verkiezing van een Nieuw Bestuur. Pauze. 6. Verkiezing nieuwe Kas-Commissie. 7. Mededeling van het Bestuur. 8. Rondvraag. Sluiting.

Candidatenlijsten worden tot en met 20 dezer ingewacht bij den 1sten Secretaris, den heer B. J. Chatlein, Schrijnwerkersstraat 20.

Van het huidig bestuur stellen zich herkiesbaar, de heren E. M. H. Agnes, E. Brandts, B. J. Chatlein, W. de Jongh, L. Matthaeuws, A. Quast.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Benoeming: Mej. U. M. van Ams tot tijdelijk onderwijzeres 3e klasse bij het Openbaar Onderwijs en werkzaam gesteld aan **de Openbare Prins** Bernhardschool voor G.L.O.B. te St. Nicolaas op Aruba; Mej. A. L. Palm tot tijdelijk telefoniste 1e klasse bij de Landsradio- en Telefoondienst op Aruba; C. H. Beaujon, tot tijdelijk hulploods en belast met de werkzaamheden van werfmeester te Paardenbaai op Aruba; Mr. A. J. Ph. de Haseth-Moller tot tijdelijk adjunct-commissies en werkzaam gesteld ter Griffie van het Hof van Justitie in Curaçao.

Voogdijraad op St. Eustatius: Eervol ontslag aan R. R. Warner, lid onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten; Benoeming: W. J. Palmer tot lid.

Bioscoop-commissie: Eervol ontslag aan: Ds. C. Th. Steenstra, als plaatsvervangend voorzitter; Mr. A. E. van Eerde als plaatsvervangend lid; Benoeming: Mr. A. E. van Eerde tot lid-plaatsvervangend-voorzitter.

Commissie voor het afnemen van rijvaardigheidsproeven:

a) Benoemd tot leden:

1) De Commandant der Militaire Politietroepen; 2) De 1e Luitenant M. J. Miedema; 3) De S.M.O. J. F. M. Vos; 4- de brigadier H. H. M. Elfrink; 5) de brigadier N. A. G. Vermeer en 6) de brigadier K. Singer.

b) Tot plaatsvervangende leden:

1) de Sergeant Ch. E. L. Molly; 2) de Sergeant A. G. Hagen; 3) de brigadier S. E. Hillenga; 4) de brigadier C. Overeynder; 5) de brigadier E. Veen; 6) de brigadier L. Verzendaal en 7) de brigadier E. Weenink.

Detachering: Mej. E. W. Blanken, onderwijzeres 1e klasse categorie B., aan de Openbare Wilhelminaschool voor MULO te Willemstad op Curaçao naar Saba en werkzaam gesteld aan de **Openbare School voor G.L.O.B.** te The Bottom en belast met de werkzaamheden van Hoofd dier school.

Bevordering: P. C. Huyskes en E. F. Wederfoort fuseliers bij het korps Militaire Politietroepen, alhier, tot Infanterist 1e klasse.

Toelating: J. F. Doud tot de uitoefening van de geneeskundige practijk uitsluitend op de terreinen van de Lago Oil & Transport Company Limited op Aruba.

De Gouvernements-Secretaris,
F. J. J. Corver.

WACHTDIENSTEN.
C.P.I.M.

Dinsdag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur A. R. Th. Henze, tel. 462.

Personeel Afdeling: J. G. Borreman, Negropont 73, tel. 525.

Materialen Afdeling: L. J. v.d. Maas, Irenelaan 17, tel. 716—760 TR.

C.S.M.

Rederij: A. de Troye, tel. 724.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551; 23 — 8 uur A. Bloemink, tel. 248.

Dok Afdeling: W. J. v.d. Heydt tel. 706.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento: Dinsdag 20 Januari: „The Stranger". Toegang boven 16 jaar.

Indrukken van een parlementszitting in Oost Indonesië

De Makassaarse Courant publiceert in haar nummers van 2 en 3 December jl. een artikel, getiteld „Parlementaire indrukken"; het beeld dat daarin van de politieke stromingen in de staat Oost-Indonesië wordt getekend, lijkt van genoegzaam belang om bedoeld artikel hieronder over te nemen:

„Nu de regeringsverklaringen en de algemene beschouwingen in eerste termijn zijn beëindigd, is het dienstig enige indrukken te geven van het verloop van deze tweede zitting van het Voorlopig Parlement van Oost-Indonesië. Dan moet in de eerste plaats melding worden gemaakt van de houding van de progressieve fractie, die dermate verschilde van de houding, die door de oppositiepartij werd aangenomen tijdens de eerste parlementszitting, dat van een wedergeboorte kan worden gesproken. Kenmerkten zich de beschouwingen van de oppositiepartij gedurende de eerste zitting door pathos en sentiment, thans werden door vooraanstaande leden van de progressieve fractie, zoals de heren Mr. Pelenkahu en Mononutu, werkstukken geleverd, die getuigden van een ernstige wil tot samenwerking, terwijl de critiek, die op het regeringsbeleid werd uitgeoefend, op een dusdanige correcte en zakelijke wijze werd naar voren gebracht, dat geen enkel lid der regering daartegen bezwaar kan hebben. De Voorzitter van het Parlement, de Sultan van Soembawa, die rustig de leiding strak hield, behoefde slechts enkele malen corrigerend op te treden. Het grote voordeel hiervan was, dat de politieke sentimenten en hartstochten niet tot leden werden gewekt zodat de soeasana in het Parlement rustig en beheerst bleef, ook al ontsierden enkele sprekers, zoals de heren Pupeila (progr. fractie) en Doko (nat. fractie) met goedkope daemagogie dit algemene aspect.

Daar voor vele ingezetenen de progressieve fractie analoog is met republikeins, laten wij hieronder volgen het politieke programma, zoals dat door Mr. Pelenkahu in het Parlement werd bekend gemaakt.

1. Het doel van de progressieve fractie is 1 Indonesische Staat, die onafhankelijk en souverein is en welke die gebieden omvat, welke vroeger Ned. Indië vormden.
2. Deze staat wordt gevormd door een vereniging (van staten) die de eenheid van Indonesië niet mag verbreken.
3. Deze Verenigde Staten van Indonesië moeten gevormd worden vóór 1 Januari 1949.
4. De Verenigde Staten van Indonesië moeten gevormd worden op democratische basis.

Over de Staat Oost-Indonesië zegt het programma:

1. Oost-Indonesië is een deelstaat van de Verenigde Staten van Indonesië, welke deelstaat eveneens op democratische idealen gegrondvest zal zijn.

2. In de overtuiging dat de zetel van de Zelfbesturende Landschappen van zeer groot belang is voor de regeringsvorm van de Verenigde Staten van Indonesië in het algemeen en van de staat Oost-Indonesië in het bijzonder, moeten wij ons bewust zijn dat bestaande bestuursvormen in elk landschap dienen te worden geëerbiedigd en gewaarborgd.

Met uitzondering van de datum van 1 Januari 1949 en van de status van Nieuw-Guinea, loopt dit geldt dit programma nagenoeg de beginselen der Regering.

Dit ontneemt — indien de uitvoering van het programma werkelijk plaats heeft in de geest daarvan — aan de progressieve fractie haar oppositionele karakter. Toch wekt zij, misschien ongewild, een schijn welke alle loyale onderdanen van Hare Majesteit de Koningin onaangenaam treft. De schijn van het bagatelliseren van het Univerband. Daarvan immers werdt niet gesproken in het programma hetwelk daarom reeds zekere terughoudendheid uitlokt van de zijde der gemeenschapsgroepen voor wie de verbondenheid met Nederland geen phrase is.

Evenals de progressieve fractie eerst na de regering in tweede termijn te hebben gehoord, haar houding jegens het beleid definitief wil bepalen, evenzo willen de gemeenschapsgroepen — Indonesische, Nederlandse zowel als Chinese — zich op haar houding jegens de progressiviteit als door deze fractie voorgestaan, beraden, nadat de progressieve fractie zich in tweede termijn ook ten aanzien van het hogere unieverband de verhouding tot Nederland duidelijk heeft uitgesproken. Een simpele verklaring van het „vanzelfsprekende" van dit grotere unie-verband is niet voldoende om de atmosfeer te zuiveren.

Overigens kunnen wij meerdere desiderata der progressieve fractie onderschrijven.

Als men het huidige bewind van Djokja bestrijdt, dan wil dat niet zeggen — al legt men dit in bepaalde kringen dikwijls als zodanig uit — dat men reactionnair is en de ontwikkeling van Indonesië tot zelfstandigheid wil tegenhouden.

Zo schrijvende komt men van zelf weder bij Djokja terecht en dan kunnen wij de opmerking niet achterwege laten, dat de critiek, welke ook door de progressieve fractie wordt uitgeoefend op de houding van de regering van Oost-Indonesië met betrekking tot de politionele actie, van een zekere contradictie getuigt wat het eigen programma betreft.

Immers, dit programma stelt zich ten doel een federatief verbond van deelstaten. De eenheid van Indonesië mag door een dergelijk verbond niet worden verbroken. Maar als nu één der toekomstige deelstaten zich tegen de federatie verzet en de macht in een unitaristische staat wenst, is het dan die ene deelstaat, die de eenheid in gevaar brengt of zijn het de anderen, die de federatieve idee wel willen uitvoeren. En als er dan 1 schuldige is, die tot de orde moet worden geroepen, is het dan niet de plicht van die anderen om aan de handhaving van die orde mede te werken?

Het lijkt ons wel wat al te simpel, zoals sommige leden deden, om zich van dit onderwerp af te maken met de eenvoudige stelling, dat op basis van humanistische en godsdienstige beginselen, niet naar de wapens mag worden gegrepen. Wij allen verfoeien de oorlog, geen enkel godsdienstig mens heeft de eerste en tweede oorlog gewild en toch ontstonden zij en niemand onzer koestert de illusie, dat oorlogen tot het verleden zullen behoren.

Djokja tekende de overeenkomst van Linggadjati om haar vervolgens te saboteren, waardoor de ontwikkeling van de gewenste federatieve statenbond in gevaar werd gebracht. Deze gang van zaken kwam niet onverwachts. Reeds geruime tijd voor de ondertekening van Linggadjati, onmiddellijk na de zitting van het Knip te Malang, schreven wij in dit blad, dat, ook al mocht een overeenkomst tot stand komen, deze tot niets zou leiden. Dat was niet moeilijk te voorspellen. Evenmin is het thans moeilijk te voorspellen, dat Djokja zal trachten zich van de Commissie voor Goede Diensten af te keren, als deze commissie niet datgene zal geven, wat men zich gedacht had en dat men zal proberen de Indonesische quaestie op andere wijze voor het internationale forum te brengen, om een arbitrage te verkrijgen voor Rusland, Polen, Australië en andere communistische landen.

Dit is geen strijd meer om de onafhankelijkheid en souvereiniteit, welke internationaal reeds werd gegarandeerd. Dit is een strijd van een groep, die niet langer zijn oorsprong vindt in rechtschapen idealen van vrijheidszin, maar waarvan de basis verworden is tot vals sentiment, omdat men de vrijheid die geboden wordt niet wil accepteren, maar afdwingen of veroveren, gekoppeld aan de persoonlijke machtswensen van het huidige Djokjase gezag. Wij schreven het reeds zo dikwijls, het zijn niet Soekarno c.s., zij die de overeenkomst van Linggadjati tekenden, die de vrede in de weg staan, maar het zijn de machthebbers achter hen, zij die in het bezit zijn van het Japanse wapenarsenaal, die de vrede bedreigen.

Dit maakte het politionele optreden noodzakelijk en hiermede verdedigen wij het ingrijpen der Nederlandse regering, die nog steeds de souvereine verantwoordelijkheid draagt, zolang deze niet door de Verenigde Staten van Indonesië wordt overgenomen en hiermede verdedigen wij tevens de houding van de regering van Oost-Indonesië, die zich met de politionele actie tegen de saboteurs van Linggadjati accoord verklaarde.

Hier viel niets te arbitreren. Als men een overeenkomst gesloten heeft kan men arbitreren over geschilpunten, maar niet over het feit of men de gesloten overeenkomst zal gaan uitvoeren of niet. Dat de regering van Oost-Indonesië tot bemiddeling bereid was, zal de regering zelve wel aan het Parlement duidelijk maken, maar als er onder de leden van de progressieve fractie één is, die ernstig meent, dat Djokja een bemiddelingspoging van deze niet langer erkende deelstaat zou hebben geaccepteerd, dan zou hij een streep aan de balk zijn.

Wij kunnen ons voorstellen, dat bij de gewone man de banden des bloeds spraken, dat men het bloed van broeders niet vergoten wenste te zien. Ook de regeringen van Nederland en Oost-Indonesië wensten dat niet. Maar het was Djokja, dat de „semangat" van Linggadjati schond en in het belang van land en volk moest hier worden ingegrepen. Dat men wel besefte, dat niet de politionele actie zelve veel bloed en offers vroeg, wel de nevenkomende reacties.

Laten zij, die nu de houding der Nederlandse en Oost-Indonesische regeringen veroordelen, beseffen dat, als de federatieve statenbond er niet zou komen en de unitaristische idee van Djokja zou zegevieren, er binnen afzienbare tijd oorlogen zouden ontstaan tussen Java en Sumatra, Java en Borneo en Java en Oost-Indonesië, waarbij men elkander geen broeders meer zou noemen.

De progressieve fractie heeft als programmapunt de Verenigde Staten van Indonesië, welk verenigd samengaan de eenheid van Indonesië niet mag bedreigen. Als dit programma niet louter politiek is, als men het zijn volle vertrouwen mag schenken, dan mag de gevolgtrekking worden getrokken, dat de deelstaten van de toekomstige statenbond hun houding bepalen tegen die deelstaten, die de uitvoering van hun programma in de weg staan, omdat een bepaling pro hen, in tegenspraak is met de eigen beginselen. En dan gaat het niet om de onafhankelijkheid en souvereiniteit van Indonesië, dan gaat het niet om de banden van broederschap die Java, Sumatra, Borneo en Oost-Indonesië onderling verbinden, maar gaat het hier alleen om, dat het huidige régime van Djokja gedwongen wordt te handelen in overeenstemming met de wensen der meerderheid, ook met de wensen van de progressieve fractie in het Parlement van Oost-Indonesië.

Opdat straks de vlag van de Verenigde Staten van Indonesië, de hogere symbolen van het Wit-Rood, de reinheid van het ideaal en de kracht van uitvoering, smetteloos en in volle glorie kunnen worden ontplooid."

Openbare Verkooping.

Op Woensdag 21 Januari 1948, des voormiddags om 10 uur, zal ten kantore en ten overstaan van den Notaris Mr. A.A.G. Smeets aan het de Ruyterplein nummer 1, alhier, krachtens art. 1102 B W. in het openbaar volgens plaatselijk gebruik worden verkocht:

Een stuk grond nabij de Protestantsche kerk op Rio Canario, groot circa 2 H.A., 50 A. bekend onder den naam van plantage „ILAND", met het daarop gebouwde steenen woonhuis met bijgebouwtje, staande en gelegen achter Bakkerij Ridderhof, de op den grond staande houten huisjes zijn door de huurders daarop gesticht;

welk onroerend goed behoort tot de nalatenschappen van den Heer Manuel Stefanus da Costa Gomez en Mevrouw Pouline Carolina Meijer.

Een schetskaartje van het te veilen perceel ligt op genoemd kantoor voor een ieder ter inzage.

3—1

Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling Curacao

De examens voor LANDMEETKUNDIGE, diploma A. en B zullen gehouden worden op 2, 3 en 4 Februari 1948.

Aangifte vóór 25 Januari 1948 op voornoemd Departement.

Nadere inlichtingen te verkrijgen bij Hoofd Kadaster.

Van her en der

LE POPULAIRE VALT DE COMMUNISTISCHE PARTIJ AAN.

Het socialistisch blad Le Populaire beschuldigt de communistische partij ervan nu een nieuwe nationalistische en anti-semitische lijn te volgen. Het blad zegt dat de recente aanvallen van het communistisch blad L' Humanite, welke dit blad gericht heeft op Leon Blum en dergelijke politieke leiders zoals Jules Moch, Daniel Mayer, Robert Schuman, Pierre Henri Teitgen, Rene Mayer en Maurice Schumann, een klaarblijkelijk bewijs voor deze beschuldiging is. Het artikel in Le Populaire vergelijkt de aangehaalde omwenteling der communisten met de collaborateurs gedurende de nazie bezetting.

DE RUSSEN ZIJN GENEGEN TE ONDERHANDELEN.

De Sovjet ambassadeur te Washington, Alexander S. Panyushkin, heeft verklaard dat Rusland genegen is de onderhandelingen te hervatten, omtrent de oorlogsschuld aan Amerika, ten bedrage van 11200 millioen dollars. De onderhandelingen zijn in de maand Juli van verleden jaar onderbroken. In de boodschap staat dat de ambassadeur hoopt, dat de hervatting der besprekingen in de naaste toekomst zou plaats vinden.

ALEXANDER BITTELMAN GEARRESTEERD.

Het departement van gerechtshof te Washington deelt mede dat de heer Alexander Bittelman is gevangen genomen, teneinde gedeporteerd te worden. De heer Bittelman was gevestigd te New York en was lid van het nationale comité voor de communistische partij in Amerika. Het gerechtshof maakte bekend dat Bittelman een Russische vreemdeling is, die sinds December 1931 in New York vertoeft. Hij heeft in het totaal veertien andere namen gebruikt.

DEWEY ZAL ZICH CANDIDAAT STELLEN.

Thomas Dewey, de gouverneur van New York, die in 1944 Republikeins candidaat voor het presidentschap was, zal dit jaar opnieuw deze benoeming aanvaarden, indien hij daartoe door de partijbijeenkomst te Philadelphia in Juni wordt benoemd. De assistent van Dewey, James Hagerty, maakte dit aan de pers bekend. Hagerty zeide, dat Dewey er in toestemde, dat zijn naam op de verkiezingsrol van de Republikeinse partij in Oregon staat. Dewey kan echter geen actief deel nemen aan de campagne voor de benoeming, omdat zijn arbeid als gouverneur hem dit belet. Indien het hem aangeboden wordt, zal hij echter een benoeming aanvaarden.

ONDER HET HOOGALTAAR.

De begrafenis van ex-koning Emmanuel van Italië, die op 28 December in Alexandrië stierf, werd gistermorgen voltooid, toen zijn stoffelijk overschot geplaatst werd in een crypte onder het hoofdaltaar van de cathedraal van de H. Catharina in Alexandrië. Het lichaam werd eerst in een nieuwe kist overgebracht, die van binnen met zink bekleed was. De eenvoudige plechtigheid werd bijgewoond door zijn zoon Humberto, generaal Giaziani, graaf Calvi di Bergolo en kolonel Tito Forella di Romagnano. De gemalin van de overledene, ex-koningin Helena was niet aanwezig.

WAPENS PER PARACHUTE.

Het Frans persagentschap deelt mede, dat de politie onlangs schrok van het voorval, dat zich afspeelde, toen een vliegtuig een poging deed om een groep gewapende mannen van uit de lucht van wapenen te voorzien.

Een niet-officiële agentschap deelt mede: De politie verraste een groep gewapende mannen, die met een truck stonden te wachten bij een schoon gemaakt terrein, dat met brandende fakkels was aangeduid. De mannen wisten in de truck te ontsnappen. Het vliegtuig kwam aan vliegen en cirkelde over hun hoofden heen. Dit voorval vond plaats nabij Saint Amand in Midden-Frankrijk.

In Parijs veronderstelt men dat dit vliegtuig wapenen aan boord had voor een ondergrondse beweging. De politie heeft verklaard gedurende de laatste tijd een groot aantal wapendépots te hebben ontdekt. Er zijn echter geen aanwijzingen van waar de wapenen afkomstig zijn.

Unaniem hebben de Franse dagbladen beweerd dat deze wapens zeker voor binnenlands gebruik moeten zijn, en zeggen dat dit in verband staat met een complot der rechtse partijen. Zij brengen allen de verklaring van de regering in het geheugen, volgens welke verklaring plannen beraamd werden tot het vormen van een anti-communistische regime. Deze verklaring is gedateerd van de maand Juni 1947. Enige Officieren die De Gaulle gesteund hebben in zijn verzet en die in connectie staan met de „Zwarte Maquis" zijn gedurende de zomer gevangen genomen. Het agentschap bericht voorts nog dat er in het totaal geen aanduidingen zijn van den aard van de voorwerpen die per parachute naar beneden zijn gelaten, doch alle correspondenten ter plaatse zijn de mening toegedaan dat deze voorwerpen wapens zijn.

Men vermoedt dat deze wapens afkomstig zijn uit Spanje, de Sovjet zone van Duitsland of van de rechtse elementen in de Franse zone van Duitsland.

GEEN FOTOS VAN FILMSTERREN.

De Russische autoriteiten hebben de verkoop verboden van fotos van filmsterren uit Hollywood, hetwelk gedurende de laatste tijd op grote schaal geschiedde in de kapperswinkels van Moskou, Leningrad en Bakoe. De meest gevraagde foto was die van Clark Gable. Het is gebleken dat de reproductie der fotos niet uit Hollywood kwam, doch uit Leningrad.

GEEN BEZOEKEN DIT JAAR.

De „Daily Graphic" zeide, dat prinses Elisabeth en prins Philip besloten hebben alle officiële uitnodigingen voor een bezoek aan het Britse Gemenebest en de Verenigde Staten in dit jaar zullen afslaan.

BOMBARDEMENT OP HELGOLAND.

De inwoners van Delfzijl zagen gisteren formaties zware Britse bommenwerpers overvliegen. Volgens een betrouwbare bron voert de RAF momenteel bombardementen uit boven Helgoland. De scheepvaart is gewaarschuwd op tien mijl afstand van de kust van Helgoland te blijven. Het doel van de vluchten is het vernietigen van de verdedigingswerken, die de dynamietbewerking overleefden. Men verwacht dat het bombarderen zal voortduren tot hedenavond 6 uur.

WETENSCHAPPELIJK RUIKEN.

De nieuwste cursus aan de „University of New York" is een cursus in ruiken, of meer wetenschappelijk gezegd, een cursus tot het ontwikkelen van het reukorgaan. De bedoeling is om de reukstudenten beter te leren ruiken, hetgeen voor toekomstige parfumeurs en wellicht ook voor diplomaten van belang is. Dat de studie zeer ernstig wordt opgevat, moge blijken uit het feit, dat alle bladen aandacht schenken aan deze nieuwigheid en er op wijzen, dat de parfumindustrie snel op weg is naar een omzet van een milliard dollar per jaar.